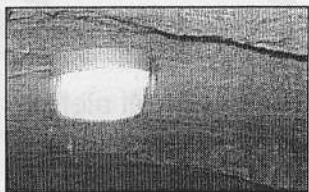

Täna lehes:

Jaani kiriku kõrvalt leitud
inimjäänused kuuluvad
17.-18. sajandisse.
LK 2

Milang käis uurimas,
mida kujutavad endast
HTG ajaloolised
keldriruumid.
LK 4-5

Aigar Vaigu -
mitmekülgne nagu
liigendnuga.
LK 8

Uudis! **Eeva Kase** ja
Harry Sepa
PABERNUKUD!

Koolisöökla - kas koht teenimiseks?

Kerli Kabur
Triin Visnapuu

HTG uhiuus söökla näeb ilus välja, selles ei kahtle ilmselt keegi. Kõik on vist juba aga kuulnud, et toiduportsjonid on naeruväärselt väikesed. Põhjenduseks olevat toodud, et selle hinna eest rohkem ei saagi.

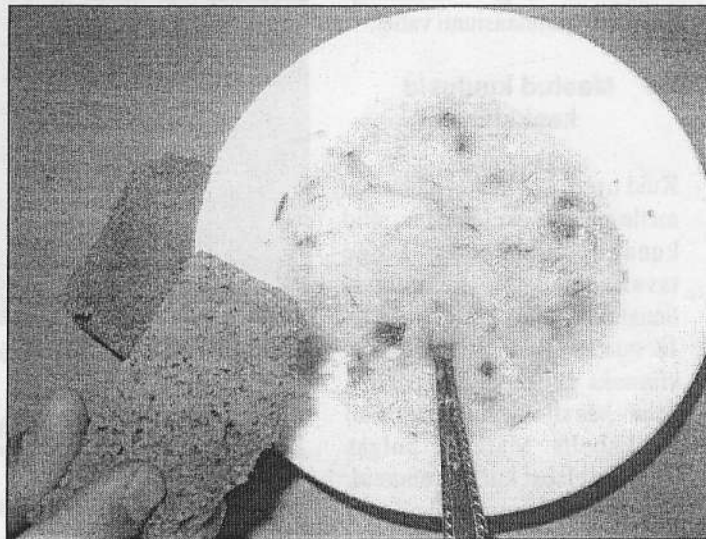
Toitu liiga vähe

Makaronipakk maksab poes viis krooni. Sellest jätkub julgelt kahele õpilasele. Kilo porgandeid maksab viie krooni ringis ning sellest saab piisavalt palju salatit kahele. Lihtsate arvutuste järel teeb see näkku viis krooni. Lisame siia veidi hakkliha, piima ja kallimat sorti leiba. Mõninga rehendamise järel ilmneb, et iga toiduportsjoni kohta läheb kokatäidele neli krooni. Seda ei tundugi nii palju, ainuke probleem on, et meie koolis saadav portsjon ei sisalda poolt pakki makarone ning piima olemasolust saad teada siis, kui lähed nõusid ära viima ja märkad, et ohhoo! selles sööklasas sai söögi kõrvale ka piima.

Praegusel aastaajal ei maksa kõõgilviljad suurt midagi ja salatit pealt kokkuhoidmine tundub naljakas. Liiatigi, et toitu jagavad naisterahvad ütlesid, et tüdrukud ei peaks üldse praadi söömagi, vaid ainult salatit. Kahjuks meile salatit ei anta.

Hinnad on "kirved"

Koolitoidust kärbsse leidmine ei ole miskit ebalooslikku, kuid juuksekarvad makaronides ning

Esialgu on koolisööklas pakutav toit tekitanud suhteliselt palju vastakaid arvamusi.

kartuli-singi salatis tekitavad küll kõhedust. Aga ärgem laskem sellest tujul langeda, sest toit asendatakse uuega. Ole ainult mees/naine küsima! Head muljet see kõik muidugi ei jäta.

Talve saabudes loodetakse, et õpilased ei pea enam koolimajast õppepäeva jooksul lahkuma, kuid praeguse hinnataseme juures on targem minna toidupoolist otsima siiski kuskilt mujalt. Saiakesed maksavad meie kooli puhvetis kolm kuni neli krooni, aga kõikidele treffneristidele tuttavast saiapest Raekoja platsi vastast saab maitsevamaid saiakesti märksa odavamalt. Kohvi hind on seal kuus krooni ja tass on meie kooli omast, mille eest maksame seitse krooni, suurem. Tartu Tamme Gümnaasiumis saab tassi kohvi või cappuccinot kolme krooni eest!!! Küllap kasutatakse meil mõnd kallist Kolumbia kohvi, kuid kas koolis

on see peamine? Meile sobiks ka Paulig või Kulta Katariina, juttu jätkuks vahetunni lõpuni.

Elame, näeme

Kool on iseenesest loonud väga head tingimused söökla jaoks - ilus välimus, tugevad söögilauad, mugavad toolid ning väike mõnus kätepesula. Tegelikult ei tohiks nii palju kurta. Meie peamine soov on makstava raha eest kõht täis saada. Hea õppevõime eelduseks on täisväärtuslik toitumine, mille pakkumist toitlustusettevõttelt ootamegi. Olgugi et oleme eliitkool ning et meil on ilus uus koolimaja, ei soovi me maksta kallimat hinda kui tegelikult peaks.

Säilitades kõigest hoolimata positiivse mõtlemise, loodame olukorra paranemisele. Senikaua peame aga otsima taskukohasemaid võimalusi.

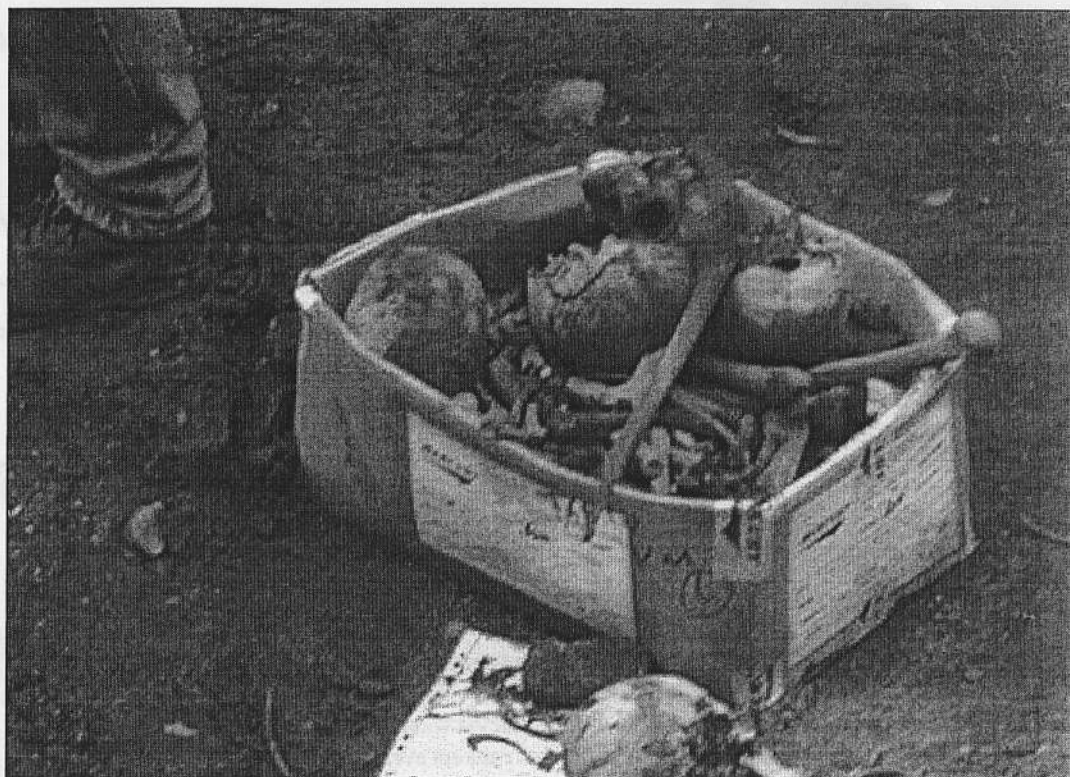
Mihkel Järveoja

Juba pikemat aega kollitavad maa alt välja kaevatud luukered Treffneri õpilasi, kelle jaoks on avanev vaatepilt pigem põnev ja erutav, kui kurb ja dramaatiline sündmus. Õpetaja kuulamisele on leitud võimalik alternatiiv - aknast välja vaatamine. Tegu on nimelt arheoloogiliste väljakaevamistega Jaani kiriku ja Treffneri gümnaasiumi vahel.

Maetud kuulusid keskklassi

Kuid need, kes hetkel paistavad meile pelgalt skelettidenä, olid kunagi inimesed, kõige tavalisemad keskklassi linnakodanikud, kes elasid 17.-18. sajandil. Rikkurid said tol ajal viimseks puhkepaigaks parema koha - kas siis kiriku põranda all või kabelis. Matetute hulgas leidub nii lapsi kui ka vanureid. Mõnedel varasurnud imikutel pole korralikud luudki veel tekkida jõudnud, mullast on leitud vaid kõhmeid. Kuna meditsiin ja arstiteadus ei olnud sel ajal veel väga kõrgelt arenenud, siis oli suremus suur, ja seda eriti laste seas.

Kuid ega kunagisi linlasi niimoodi Jaani kiriku õuele vedelema jäeta. Esmalt neid pildistatakse, mõõdetakse ja joonistatakse, siis rändvad nad antropoloogi käe alla, kes viib läbi põhjalikumad uuringud. Seejärel viiakse luud-kondid Jaani kiriku luukambrisse, mis on juba valmis ehitatud.

FOTOD KOOLI ARHIIVIST

"Tales from the Crypt": kastike 17.-18. sajandist pärinevate inimjäänustega.

Luukered tagahoovis

Septembri algusest saadik on koolimaja ja Jaani kiriku vaheliselt alalt hunnikute viisi inimskelette välja kaevatud. Miilang uuris, millega täpselt tegu on ja mis põhjusel seda üleüldse tehakse.

Kaasaeg nõuab oma

Miks üldse nende üleskaevamistega jännatakse, kui kõigile oleks parem, et luud jääksid mulla alla? Raha kuluks töömeeste palkadeks vähem ja kadunukeste rahu oleks saavutatud. Paraku nõuab urbaniseerumine oma osa. Kirik vajab kütet ja teisi tsivilisatsiooni privileege. Kaevamiste mõte oligi selles, et saaks maa alla paigutada viis trassi, mis

varustaksid kirikut kütte ja elektriga. Inimeste jäänuste leidmine ei tulnud siiski üllatusena, sest iga kiriku juures on tavaliselt oma kalmistu. Kuna ruumi oli vähe ja surnuid palju, siis maetigi neid üksteise peale, mistõttu võib kunagisi kodanikke leida ka kuni nelja meetri sügavuselt maapinna praegusest tasemest, kus need võivad olla pärit umbes 13. sajandist. Nii palju aga üles ei kaevata, sest trassid mahuvad ka kahe meetri

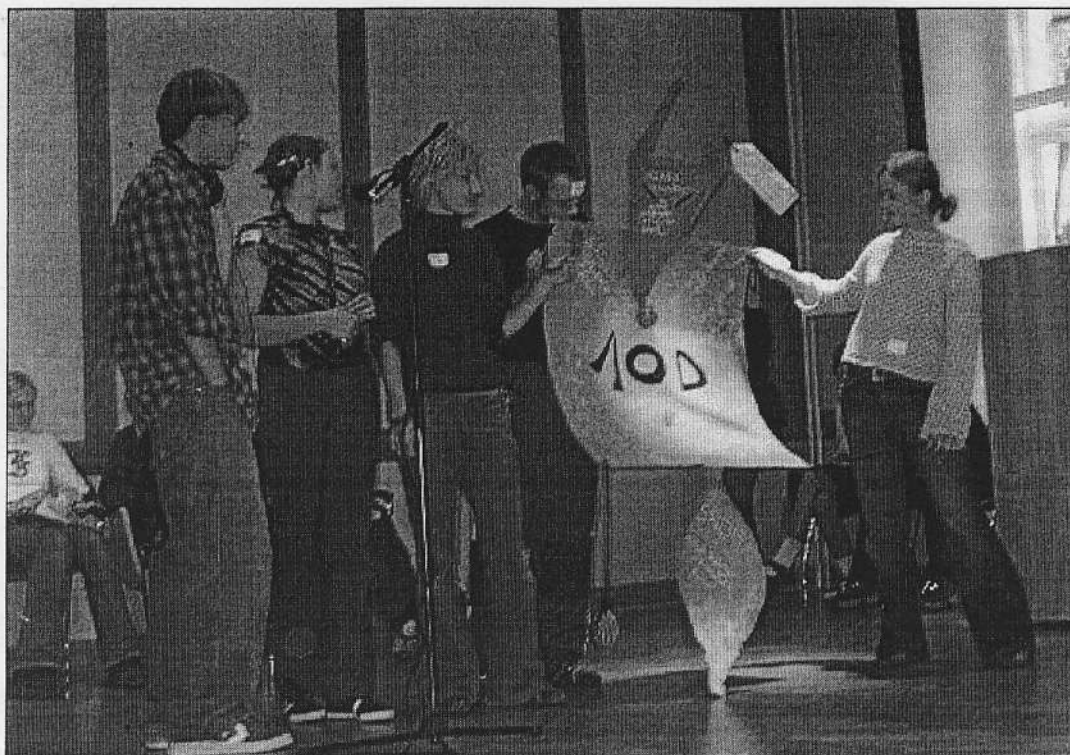
sügavusele ära. Kui trassid paigas ja kondid kindlas kohas, siis lükatakse auk taas kinni. Selle peale tuleb nii tühte kui teist, veidi muru, veidi sillutist.

Eetiline või mitte?

Siiski jääb alati õhku küsimus, kas nii sobib? Väljakaevamisi juhtiv arheoloogki julgeb tõdeda, et teglikult ei sobi ja ega see meeldiv ei ole. Aga mis siis teha, kas kopaga lihtsalt üle sõita on eetilise? Ei vist. Töömehed suhtuvad aga asjasse täiesti vabalt: "Ei ole siin midagi erilist, töö nagu töö ikka, anna aga minna!" Kuid kuna jäänused viiakse luukambrisse, mis asub altarile isegi lähemal kui praegune kalmistu, siis on neil seal võib-olla paremgi. Ja kui veel kütte sisse tuleb, siis kindlasti on soojem ka...

Täiesti tavaline keskklassi kodanik mõnisada aastat peale maise teekonna lõppu.

10D oma unikaalset pinksipallist nabaga papprebast esitlemas.

FOTOD KOOLI ARHIIVIST

Oi, kas sina oled ka rebane?!

Mõni aeg tagasi toimus koolimajas traditsiooniline rebaste tutvumisõhtu. Miilangu poolt kajastavad sündmust samuti kaks "uut" - kümnendikud Piibe Kõlka ja Triin Paavel.

Neljapäev. 19. september. Raekoja kell on kõlistanud kuuendat pärastlõunatundi ja paar kvartalit eemal on Hugo Treffneri Gümnaasiumi aula täis topitud läbivettinud rebasekutsikaid. Rebaseks olemise raske teekond on alanud väga vihmaselt. Ometi ei heida keegi meelt, sest kohe-kohe on meil kõigil võimalik saada endale 179 uut tuttavat – kõik ühtmoodi äraehmatanud ja põnevil ilmetega.

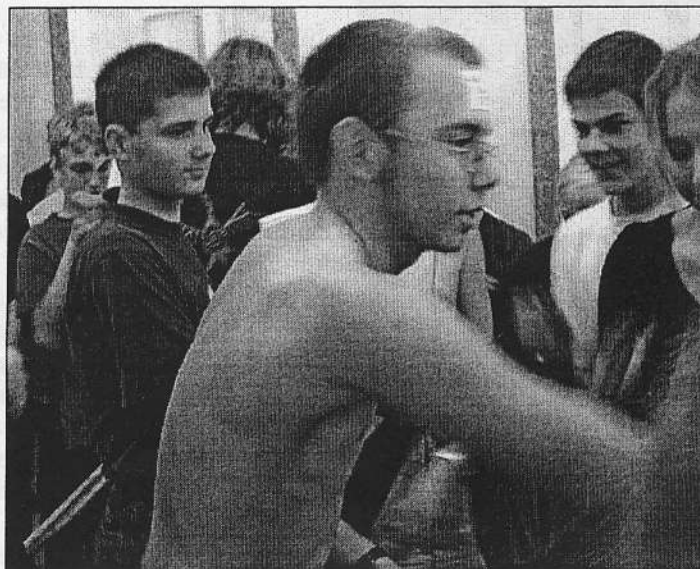
Tulnukad, papprebased, võrrandid ja konnalaul

Aula etteotsa olid end sisse seadnud üheteistkümnendikud, kes meid veidike tülpinud ning üleoleval ilmel piidlesid. Kohe kutsuski looduslaps Teele 10A esinduse oma klassi tutvustama. Esmapilgul tundusid aakad natuke häbelikud, sest esimestena nad rahva ette ilmuda ei suvatsenud, aga pärast väikest

julguse kogumist marssisid nad uhkelt oma plakatil olevat võrrandit lahendama.

10B demonstreeris ülevoolava energiaga õiget kümnendikku, kellel oli üliarmas tulnukanägu (me kõik samastusime momentaalselt selle tegelasega). Tseekad olid uhked

piknikul saavutatud kotijooksu võidu üle ja näitasid meile, millised nad nägid välja mähkmete ja lutipudelitega. Noorteühenduse 10D esindajad ei hakanud salgama oma rebasestaatusi ja olidki meisterdanud suure punase lainepapprebase, kelle

Uhh! Täitsa paljas poiss!

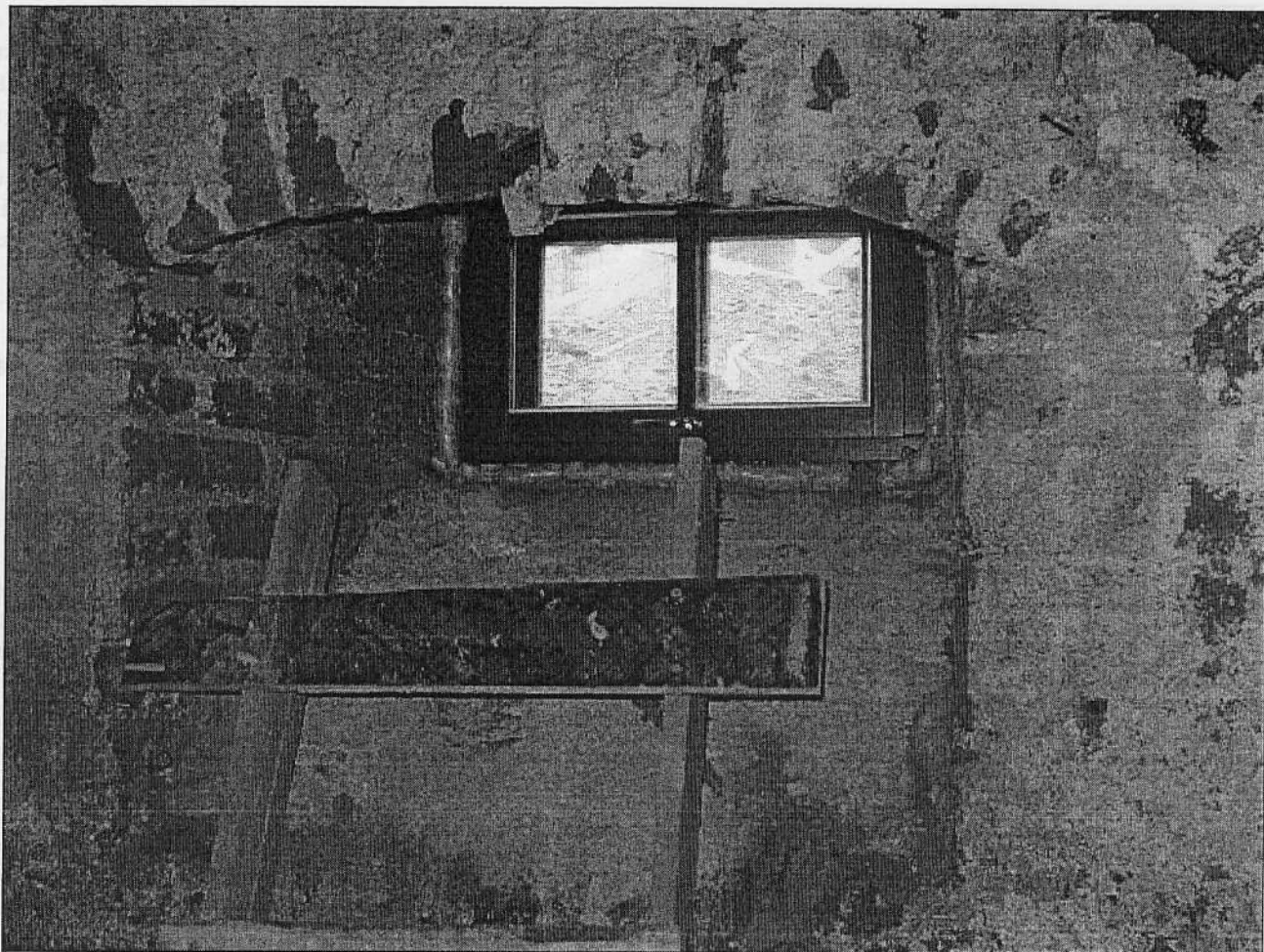
ainukeseks iluveaks oli pinksipallist naba. Viimaste, kuid mitte vähemtähtsatena astus üles 10.ehehehehehe (nagu nad ise ennast nimetasid), kes terve oma 36-pealise massiga konnalaulu jorutasid ja hoole ning armastusega maalitud portreesid näitasid.

Paljad poisid ja viktoriinorienteerumine

Eelkõige tüdrukute rõõmuks oli järgmine ülesanne, mis tähendas riietest keti tegemist. Et oma klassi võidule viia, olid noored nõus tegema kõiksugu trikke – alates saapapaelte eemaldamisest kuni särkide seljast lennutamiseni. "Poleks uskunud, et juba kolmandal nädalal koolis nii palju paljaid noormehi näha saab!" õhkas üks rebaseneiu ja ruttas oma klassivennale appi püksirihma ära võtma. Võistlusesse olid kaasa haaratud ka klassijuhatajad, kes ankromeestena riideusse juhtisid. Kõige pikema keti põimisid 10D õpilased, kelle "saba" tegi teisele korrusele peaaegu ringi peale.

Koolimaja paremaks tundmaõppimiseks korraldati "viktoriinorienteerumine". Eriti positiivne oli see, et 5-liikmelised võistkonnad pandi kokku erinevate klasside õpilastest – tutvumine veelgi lihtsam! Kontrolliti nii reaali-, humanitaar-, kui ka loodusalasid teadmisi, pidi sportima, joonistama ja uues koolisõoklas sibulat silma alla määrima(!). Samal ajal sai saalis "Pulp Fiction'i" soundtrack'i saatel võidu vett juua ja niisama jalga keerutada. Sellega sai ametlik osa läbi ja kõigil tahtjatel oli võimalik diskotama jääda.

Kui paljud kümnendikud sel õhtul endale hingesugulase leidsid, ei oska öelda, aga nalja sai nabani ja kõik äraehmatanud rebasejütsid said kuhjaga julgust juurde. Selle eest suur aitäh ja pikk pai 11C-le. Jäägem siis kõik rebaste ristimist ootama – kes värisevate põlvedega, kes salakavala muigega!

ULLA KATTAI FOTOD

0,001 Ijööd Treffoonia all

Vabandage, kust siit välja saab?

Milang käis uurimas, puurimas ja pildistamas,

Kirke Kook
Tuuli Raudla

Iga päev, kui tööga tapetud õpilane hakkab koju minema, kostab keldriaknast ikka veel reibast muusikat. Mis loom seal keldris siis pesitseb – kas meie kooli keldrist on saanud salajane sinistes tunkedes taustatantsijate treeningstuudio?

Kui tegemist võib olla tantsimisega, on Uve Saar kindlast asjaga kursis. Keldrisse jõuame tema abiga igatahes kohale. Müsteerium on lahendatud: sinine kombinesoon ei olegi meelas diskorõivas, vaid tagasihoidlik tööriietus.

Meie ees avaneb väike tsiviliseeritud lapike HTG

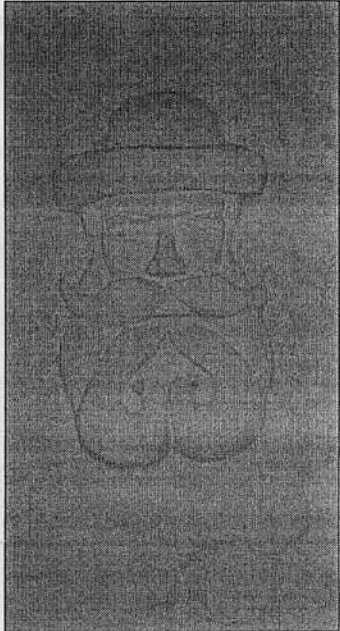
väheuuritud keldrilabürintist. Keldri Rüütli tänava poolne külg on saamas viimast lihvi, et siis asuda kooli kallite vilistlaste teenistusse. Nende käsutusse antakse üks võlvitud ruumike, millel on koduselt valgeks lubjatud seinad ja laeks ajaloo hõngulised terrakotavõlvid. Ruumi sisenejat puurib ukse kohalt Hugo valvas pilk.

Vanad toolid ja ohtlikud ained

“Uvi-Uve” on võtnud nõuks meid keldrisügavustesse ära eksitada, et keegi ei saaks iial teada nende mustavate käikude saladusi. Igatahes peale eksitavat

Ettevaatust!
Ära auku kuku!

↑ Keldri üht seina ehib uhke portree Hugost endast. Ühe töömehe sõnutsi võibataks tema vuntsid mustaks ja silmad... punaseks!

↓ *Little less conversation, little more action, baby!*

ja kõik see, mida sealt leida võib

mida kujutab endast kooli maa-alune osa - kelder.

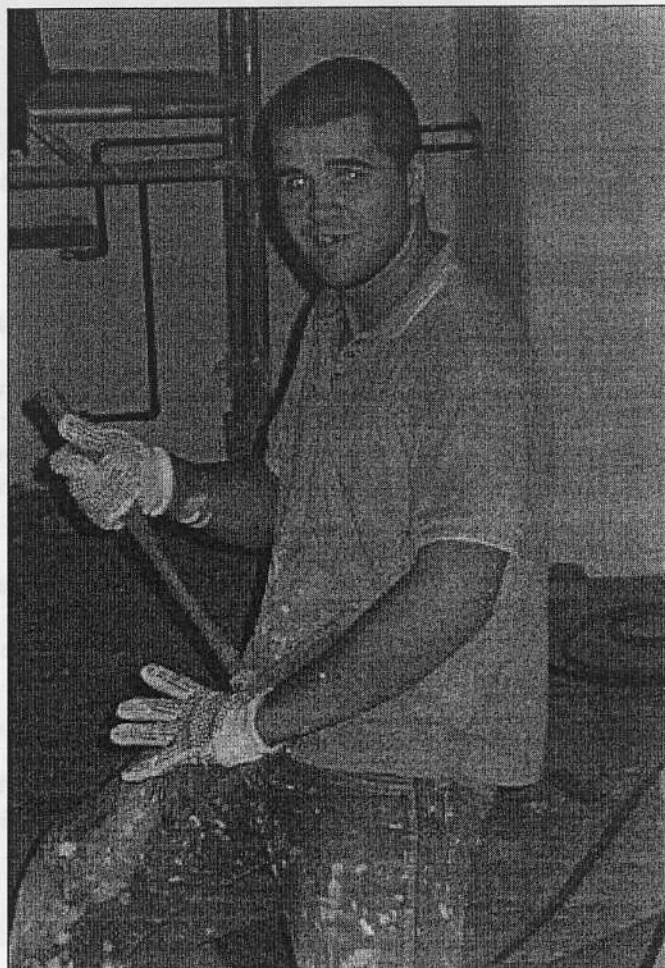
tiirlemist jõuame ruumi, mis on "möbleeritud" vanade avangardistlikult võõbatud toolidega. Tegelikult on värvilised neljajalgseid mõeldud hoopis pööningule uue kunstiklassi sisustuks. Vihje: värv on veel kuivamata.

Ja kes ütles, et koolil ei ole keemia praktikumide läbiviimiseks vajalikke katsevahendeid? Alternatiivse mööblitsehhi nurka on "osavalt ära peidetud" terve Mendeleejevi tabeli täis pulbreid ja muid vidinaid. Toksilisi pudelipensionäre ootab peagi ees viimne teekond (ohtlike jäätmete hoidlasse).

Keldrisse kartser?

Nagu vaprast pioneerid tungime edasi - Uve Saar ees silkamas. Plaane süngevõitu ruumide kasutamiseks on mitmeid, näiteks võiks sinna, melust kaugele, teha kartseri. Koht on vangikongiks tõesti sobiva ilmega – käigud harunevad loogikavastaselt ja ahenevad mitmes kohas teadmata otstarbega tupikuteks.

Kes oleks võinud arvata, et meie värskest remonditud ja läbinisti inimsõbraliku koolimaja all asub taoline avastamata labürint. Kõik, kes huvituvad minotaurusejahist, võivad registreeruda kabinetis –13.

Treffneristid lärmasid

Septembri alguspäeval leidis aset üks HTG traditsioonilistest üritustest. Sügispiiknik nimelt.

ULLA KATTAI FOTOD

Kas nad nüüd lükkavad või tõmbavad? Mine võta kinni.

Mart Zirnask

Nagu kõik, väga hästi teavad, tähistati 11. septembril kuulsa New Yorgi "ilutulestiku" aastapäeva. Aga see ei ole praegu tegelikult üldse tähtis. Eesrindlik treffnerist pöörab tähelepanu pigem ühele teisele faktile: täpselt samal päeval peeti maha HTG iga-aastane sügispiiknik.

Seekord otsustas kooli juhtkond õpilased Taevaskoja asemel praktiliselt koduõuele - Emajõe äärde - lärmama saata. Seda esiteks.

Teiseks toimusid tänava piknikupäeval ka koolitunnid, mis "vanadele olijatele" suisa hämmastavana tundus.

Need olid halvad asjad. Muidu võib üritust ilmselt lugeda

igati kordaläinuks.

Mick Jagger on eestlane?!

Piknik annab ideaalse võimaluse rebastele pilgu pealeviskamiseks. Üks kümnes klass kannab (ilmselt originaalitsemine ja teistest erinemise eesmärgil) toredaid sabasid.

"Meil klassis oli selline kokkulepe, et paneme täna sabad taha. Ja siis panimegi," selgitab üks tüdruk-sabakandja.

Nii-nii. Silmapaistvaid kujusid on kümnendike seas teisigi. Näiteks üks noormees, kes mingil seletamatul põhjusel on piknikule tulnud säravvalge ülikonnaga.

"Juhtus," selgitab ta ise. "Tegelikult ma tahtsin ilma ülikonnata tulla." Ilmselt on meil kõigil, kaasa arvatud poisil endal, hea meel, et ta seda ei teinud. Nii ilus ülikond ju!

Igal juhul paistab rebastel olevat hullupööra tore.

Kahtlemata on selles omad teened ka hüperaktiivsetel 11. klassi õpilastel, kes neile kõikvõimalikku kehalis-vaimset tegevust pakkuda üritavad. Rebane Ivo:

"Tõesti tohutult lõbus on!"

Ivo kannab muide üliägedaid ruudulisi pükse ("kaltsukast ostsin!"), mille eest Miilang talle kohe kümme punkti annab. Lisaks on ta välimuselt peaaegu identne kuulsa rollingstõuni Mick Jaggeriga. Selle eest Ivo teine kümme punkti.

Laisad abituriendid

Hullavate kümnendike kõrval võib näha ka vanemaid õpilasi, kuigi tundub, et vähemalt kaheteistkümnendikest pole just

“Mida vanemaks inimene jääb, seda enam ta oskab kaifida teiste inimeste vaatamist.

Õpetaja Toomas Jürgenstein selgitab, miks tal piknikul igav ei ole.

Emajõe ääres

kuigi palju rahvast end kohale vedada viitsinud.

“Üks õpetaja arvas, et siin on igav, et võib-olla sellepärast ei tulda,” paljastab üks abiturient kohutava tõe.

“Jah, ja see ka, et enne on tunnid,” lisab teine.

Aga miks siis teie tulite?

“Me tulime klassi au kaitsma!”

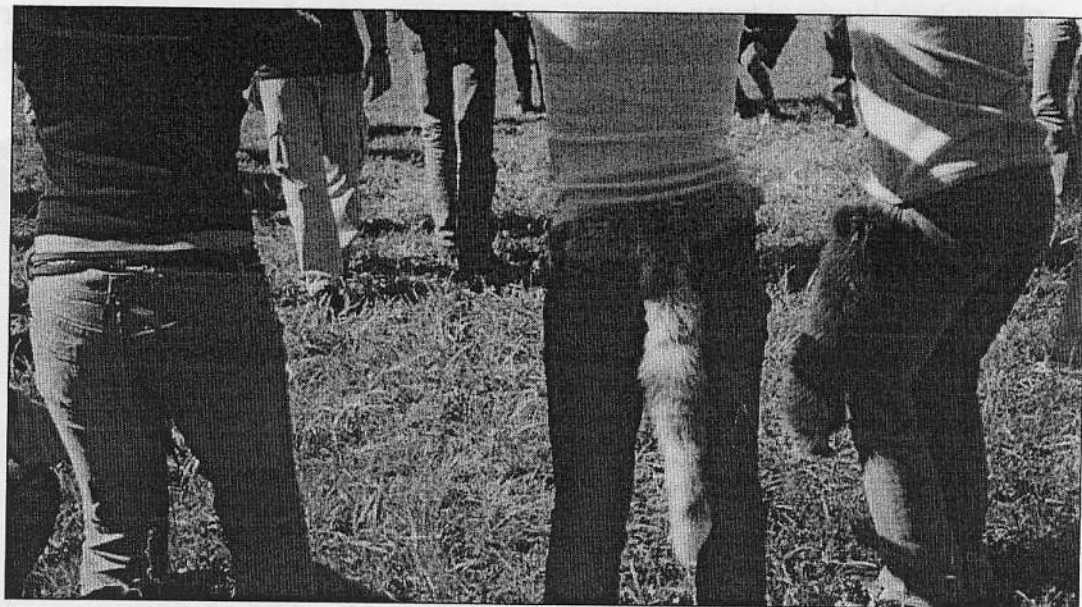
Ei noh, patriotismi toetame ikka kahel käel. Väga õige!

Inimesevaatlaja Toomas Jürgenstein

Lisaks õpilastele kuuluvad sügispiikniku eksponaatide hulka loomulikult ka õpetajad. Näiteks Toomas Jürgenstein pole oma sõnul praeguseni üheltki igaaastastelt piknikult puudunud. “Kui mingi asi hakkab traditsiooniks muutuma, siis ma tavaliselt enda käest enam ei küsi, miks siia tulen, vaid, noh, lihtsalt tulen.”

Ega igav ei ole?

“Mida vanemaks inimene jääb, seda enam ta oskab kaifida teiste inimeste vaatamist. Ja reeglina pole mul nendes

Pikniku puhuks olid mõningad rebased end toredate sabadega ehtinud. Või äkki on need neil kogu aeg küljes?

kohtades, kus ma saan teisi inimesi vaadata, kunagi igav,” selgitab Jürgenstein.

Siis pigistab silmad harjumuspäraselt kinni* ja lisab: “Mitte pahas mõttes vaadata, lihtsalt - vaadata.”

Täna loodab Jürgenstein “alles vaatama hakata,” sest siia maani on ta pühendunud eeskätt söömisele. Ei noh, kui köht täis, eks siis ole silm ka

sutsu teravam.

Teeme kehakultuuri ka!

Pikniku lõpuosas olid plaanis ülisportlikud võistlused naisekandmises, vägikaikaveos ja kotijooksus. Kõik mõõduvõtmised olid äärmiselt pingelised ning ka publiku huvi üle ei saanud kurta. Mõnel oli suurest kaasaamisest pärast

ilmselt tükk aega hääle kahe nagu Riho Sibulal.

Niisiis võib tänavuse sügispiiknikuga põhimõtteliselt vist enam-vähem rahule jääda.

** kui tehtaks edetabel meestest, kes kõige sagedamini silmi kinni pigistavad, oleks Jürgenstein seal raudselt esirinnas.*

Keerbergi case

Ulla Kattai
Mart Zirnask

Enne tänavust sügispiiknikku olevat muusikateadlane Ülle Keerberg väitnud, et õpilased ei tule piknikule igavuse pärast. Esmalt avaldas selle kohta oma arvamust usuteadlane Toomas Jürgenstein:

“See ei ole Ülle moodi... Ma usun, et seda peaks täpsustama, kas ta tõepoolest nii ütles. See ei ole tõesti Ülle moodi.”

Lõpuks sai Miilang jutule ka Keerbergi endaga.

Õpetaja Keerberg! Teie olite öelnud, et piknikul on igav, siia ei tasu tulla!

Eeei... ma lihtsalt tõstatasin, et võib-olla on igav olnud, et miks ei tahetud tulla. Mitte et ongi igav.

Et pigem suhtute negatiivselt kui positiivselt?

Ei, ei... (tõrjub diktofoni eemale)
No nüüd lindistab ka! (naerab)

Rääkige, rääkige! Te peate ennast kaitsma!

Ei, mitte sellepärast. Ma lihtsalt tõstatasin probleemi, et võib-olla on see tundunud igavana... (tõsinedes)
Aga muidugi, abituuriumil on nii palju tegemist ka, et lihtsalt ei ole aega. Muud midagi.

Selge. Probleem lahendatud nagu viiht!

Taaskord mõistsid inimesed Ülle Keerbergi valesti.

Aigar tvistib lauldes läbi reaallainete

Abituuriumi hulgas leidub üks noormees, kelle nägu vähestele treffneristidele võõras on. Samuti oleme kõik kuulnud tema sisukaid mõtteavaldusi kooli aktustel. Üldiselt on Treffneris vähe huviringe, milles osaledes temaga kokku ei puutuks. Nagu kõigil avaliku elu tegelastel, on temalgi kohustus oma isiklikku elu üldsusega jagada. Siin see on: **Aigar Vaigu** salamaailm!

Reimo Rehkli

Oled koolis nõ tuntud õpilane, kuidas Sa suhtud sellesse? Mis on selle plussid ja miinused?

Alustame miinustest. Suurimaks miinuseks on see, et kõik tulevad kurtma oma muresid. Samuti ei saa halvasti öelda ja lollusi teha. Ma pole kaua aega kakelnud. Viimati kaklesin neljandas klassis. Aa, V klassis pühkisid musti käsi kardinasse! Vot! Aga enam pole lollusi teinud.

Tegeled väga paljude huvialadega: näitlemine, tantsimine, ÕOV ja bridzh. Miks just need alad? Millisete aladega tahaksid veel tegeleda?

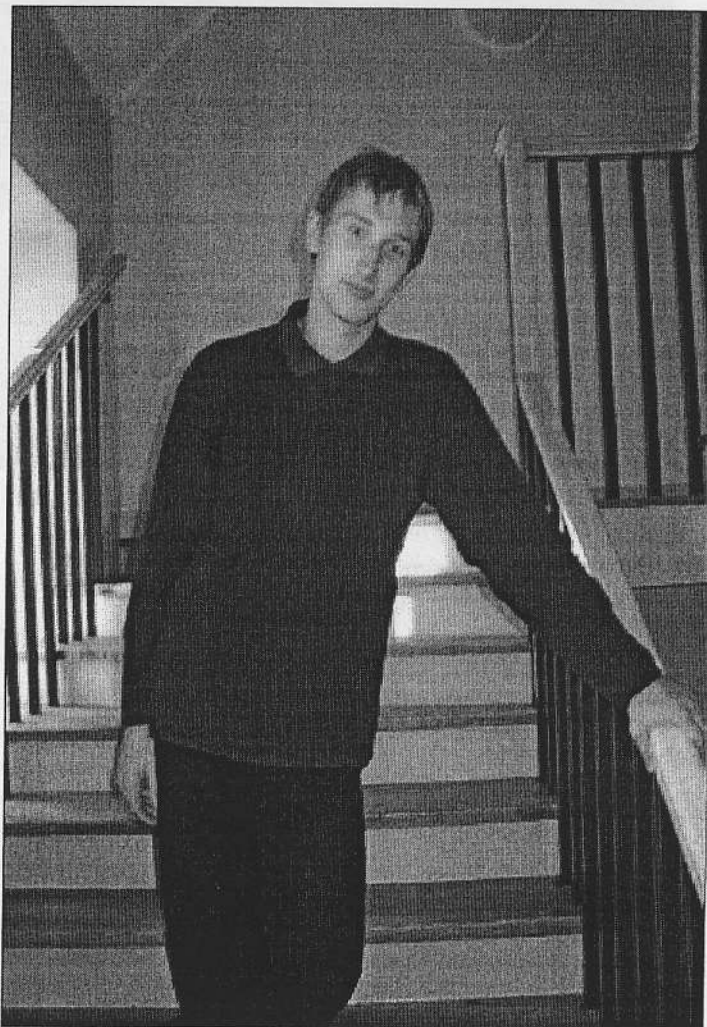
Just nimelt, nende aladega ma tegelen! Kunagi ma laulsin ka! Miks just need alad? Ma ei oskagi öelda. Positiivse energia saamiseks ma käin tantsimas. Näitlemisega saan end väljendada. ÕOV tegelen niisama kõrvalt. Ma tahaksin tegelda rohkem reaalladega. Need kõik, millega ma tegelen on kõrvalalad.

Millega tegeleb Aigar Vaigu kodus?

Ma magan viimasel ajal väga palju. Loen ka hetkel "Karupoeg Puhhi." Suvel rakendati mind rohkem tööle, sügise poole juhtub seda vähem.

Kuidas Sa puhkad ja kogud energiat?

Puhkus on tähtis. Võimaluse korral ma magan palju. Jalutamas käin. Tegelikult see pole päris jalutamine, sest ma liigun edasi kiirel sammul. Metsas on väga mõnus! Ja ma

Aigar Vaigu: multifunktsionaalne nagu mõni aparaat Teleturust. Ainult tükk maad kvaliteetsem.

laen ennast siis, kui ma laulan. Mulle meeldib laulda.

Iseloomusta end kolme sõnaga, jättes välja sõna aktiivne!

Ohh... (mõtleb tükk aega) Olen laisk, mitte piisavalt egoistlik. Tahaksin olla rohkem egoistlik ja tegeleda endaga. Ma olen ka imelik.

Mis mõttes imelik?

Vaata mulle otsa! Ma ei salli keskpärasust. See masendav hall mass, mis peitub keskpärasuses, on jube. Ma hakkan end vihkama, kui ma muutun keskpäraseks. Ma ei salli ka 7-8 tundi tuima tööd teha.

Oled võitnud mitmeid auhindu. Mille üle oled Sa

kõige uhkem?

Ma olen auhindu võitnud ainult kõrvalaladelt. Näitlemise alal. 10. klassis tegi Postimees minuga intervjuu, sest olin Alternatiivteatrite Festivalil parim meesosatäitja. Aga reaalladelt pole ma midagi suurt võitnud. Ma pole midagi sellist võitnud, mille üle ma võiks uhke olla.

Mis on Sinu tulevikuplaanid?

Lähemas plaanis kavatsen edukalt lõpetada kooli. Samuti kavatsen Tartu Bridziklubis saada vähemalt 50% tulemust. Täita oma eesmärged! Samuti tahan minna Tartu Ülikooli õppima füüsikat. Mu hing kutsub sinna. Paljud on soovitanud mul minna näitlemist õppima. Aga ma ei taha tulevikus lolli edasi mängida, kuigi jah, proovida ju võib, teha katseid ka lavakasse.

Millega Sa veel tahaksid tegeleda, kuid ei saa, kuna on ajapuudus?

Laulmas tahaks käia. Ka tahaks treenida end rohkem reaallainetes. Huvi pakuvad ka väitlemine ja joonestamine. Rohkem tahaks ka aega leida oma isikliku elu jaoks. Olen pühendanud end rohkem teistele kui endale. Olen end unustanud!

Mida Sa soovid teistele treffneristidele?

Ma soovin meie treffneristidele rohkem rõõmsameelsust. Naeratage iga päev! Naerge enda üle. Tundke elust rõõmu ja ärge mõelge kogu aeg. See olekski vist kõik.

“Viiendas klassis pühkisid musti käsi kardinasse.

Aigar Vaigu meenutab oma viimast lollust.

Alexander Wölffling - seiklejahingega õpihimuline polüglott

Pole just palju koole, kes saaksid uhkustada mõne välismaalasest õpetajaga. Meil üks on. **Kadri Veddel** käis ja puhus temaga veidi juttu.

Iseloomustage end viie sõnaga.
Püsiv, heatahtlik, õpihimuline, aus ja kohusetundlik.

Mis teile Saksamaaga võrreldes Eestis rohkem meeldib?

Milline aeg Teie elust on olnud teile kõige põnevam?

Riigikodanikuna aastad 1989-90, siis olid sellised poliitilised olud. Turistina suvi 1996 Islandil. Õpetajana HTGs töötamine.

Jaanipäev, sellist püha Saksamaal ei peeta. Eesti on Saksamaa võrreldes hõredalt asutatud maa. Siin on palju ruumi vabalt liikuda. Ja eesti saun meeldib. Ja see meeldib, et eestlased on rohkem seotud maaga, sakslased mitte.

Miks Te tulite just Eestisse?
Mul oli huvi Baltimaade ja eksootilise keele vastu.

Kas te enne Eestisse tulekut teadsite midagi HTG-st?

Ei, see kool oli minu jaoks positiivne üllatus. Tulin siia Eesti-Saksamaa koostööprojekti kaudu.

Kas Teile meeldib Eesti?

Jah. Eesti on väike riik ja kiiresti arenev. Saksamaal toimuvad muutused väga aeglaselt ja kontrast on suur. Armastan Eestit, see on minu jaoks nagu teine kodu. Ja see on Tartu süü, ka Treffneri. Kohanesin siin kiiresti. Mulle meeldib väga Eesti maastik, see on sarnane minu lapsepõlvemaa Mecklenburgiga.

Millised on teie jaoks HTG õpilased?

Avameelsed, enesekindlamad, julgemad kui siis, kui ma siia kooli tulin. Mul on nüüd õpilastega rohkem tagasisidet. Tagasiside on õpilase-õpetaja vahel väga tähtis. Siis ma tean, kuidas ma oma tööd teinud olen.

Kas te loete ka eestikeelset kirjandust?

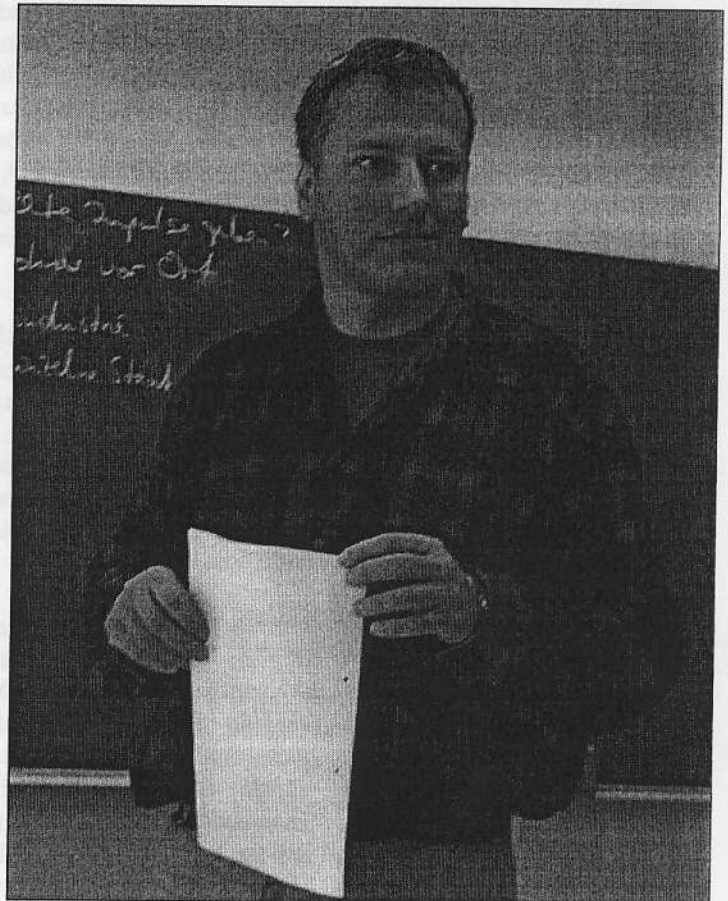
Jah, minu esimene eesti keeles loetud raamat oli Oskar Lutsu "Kevade". Sakslastel on sarnane film kooli teemal "Feuerzangenbowle". Olen lugenud ka Kivirähu "Rehepappi", Krossi "Tahtamaad" ja muudki. Hetkel loen Tammsaaret.

Mis teile Tartus meeldib?

See on kena väike linn. Ja mul on korter Toomemäe ääres ilusas kohas.

Mis on võõrkeele õppimisel õpetamisel tähtis?

Motivatsioon.

Alexander Wölffling oskab lisaks eesti keelele veel viit võõrkeelt. Sellise mehega võiks luurele minna küll.

Milliseid võõrkeeli te peale eesti keele veel oskate?

Inglise keelt, hollandi keelt, vene keelt, prantsuse keelt ja hispaania keelt.

Mis teile veel meeldib?

Kino ja teater. Ja reisimine. Eestis meeldib mulle kõige rohkem Tartu.

Mis on teie lemmiktoit, -loom ja -värv?

Mulle meeldib puuviljasalat, loomadest gepard ja ma söön meelsasti puuviljasalatit.

Missugused eesti filmid teile meeldivad?

"Kevade", "Need vanad

armastuskirjad", "Karu süda", "Viimne reliikvia" ja "Siin me oleme".

On teil unistusi?

Palju on, sooviksin veel paremini eesti keelt rääkida, et veel paremini vastata Miilangu küsimustele.

Mõni huvitav lugu, mis teiega juhtunud on?

Mõnikord on mind nime tõttu venelaseks peetud ja hakatud vene keeles rääkima, kuid Alexander on hoopis Kreeka nimi ja kreeka keelt ma üldse ei räägi.

“Mõnikord on mind eesnime tõttu venelaseks peetud ja hakatud vene keeles rääkima.

Alexander Wölffling paneb inimesed dilemma ette. Õnneks ta oskab vene keelt.

Amet meest ei riku

Kaisa Holsting
Janika Meier

Treffnerist ei joo! Treffnerist ei suitseta! Need on juba teada tuntud repliigid meie kooli vaimust rääkides. Aga see, et treffnerist töötab suvel, on alles uus trend, mida paistab harrastavat vähemalt kolmandik õpilastest.

Enamik koolirahvast on siiski teadlikud sellest, et koolivaheaeg on puhkamiseks, varvaste sirutamiseks ja rannal peesitamiseks. Kuid siiski leidub veel neid aktiivseid noori, kes end suvel liigutada viitsivad ja sunnivad endid tööle minema kas siis raha või lihtsalt kogemuste pärast. Rääkisime paari õpilasega, kes suutsid oma koolivaheajast ohverdada pisutki aega töötegemisele.

Kati on tavaline 11. klassi tüdruk, kes peaaegu iga suvi leiab endale mingi töökoha. Töökohtade leidmise eest võib ta tänada oma ema, kellel on nii mõnigi hea tuttav olemas. Sellel suvel töötas ta müügiagendina. Tema ülesandeks oli helistada suvalistele inimestele ja pakkuda neile teatud firma kliendikaarti. Palka sai ta umbes 3000 krooni kuus pluss veel 30 krooni iga pähe määritud kaardi eest. Töö oli üsna mõnus: vabalt valitud töötunnid, palju pappi ja meeldiv kodune keskkond sõna otseses mõttes.

Indreku isa leidis, et kõige õigem viis laenu tagasi saada on poeg tööle panna. Ja niiviisi käiski Indrek mõni aeg isaga metsas töötamas. Töö oletatav nimetus oli võsalõikaja või metsaraiuja. Palka sai umbes 7000 krooni. Ja töötunnid olid iga päev ligikaudu 6 tundi ja nii kuu aega järjest.

Helen kuulub samuti nende noorte hulka, kes suvel pisut

taskuraha teenisid. Tema töökoha saamise eest seisis hea ema – Helen töötas ema firmas ja teenis seal taskuraha suveks. Seega õiget palka nagu polnudki, aga kogemusi see-eest tohutult. Tema tegevusalaks oli paberitöö ja muud ülesanded, mida talle ohtralt jagati. Helen töötas tervelt 3 kuud järjest. Aga töötunnid tundusid päris jubedad olevat – vahel pidi isegi 12 tundi päevas töötama.

Andres leidis, et palju meeldivam oleks üleliigset energiat rakendada majade lammutamise alal. Ja nõnda otsiski isa talle pisikese töökoha vana vanglahoone lammutamisel. Töötunde 8 päevas ja tööd päris palju, tunnitasu 20 krooni.

Armo arvab, et läheb edasi õppima arstiks. Sellisele arvamusele jõudis ta pärast Võru haiglas sanitar-hooldajana töötamist. Töötunde sai ise valida, samuti ka valveid. Tunnitasu oli vaid 11 krooni, valvete puhul aga paar- kolm krooni rohkem. Nagu Armo väidab, andis see talle kogemusi juurde ja nagu veel välja tuleb – võib-olla ka tulevase kutse.

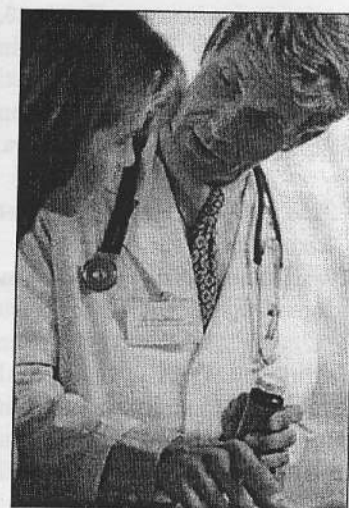
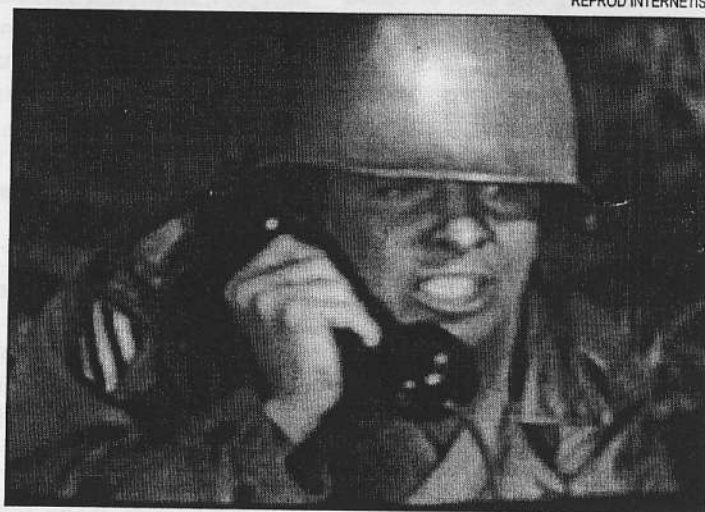
Juhan töötas viljaaidas ja tegi seal kõiki töid, mida tarvis oli – 13 päeva ja 1300 krooni võrra rikkam. Tööd jätkus. Ta küll ei kahetse töötegemist, aga tundub, et see töö ei andnud ka mingit erilist kogemust. Töötunnid oli aga suhtelised mõistlikud – 7 päevas.

Veel töötati sekretärina, müüjana, kalurina, lauljana, paigaldajana, plaatijana, baaridaam-ettekandjana, viljakuivatajana, abitöölisena padjavabrikus, isegi Ameerikas vähikeskuses vabatahtlikuna

Mis võib sellest kõigest järeldada? Jutud sellest, et suvel tööd ei saa, ei vasta ikkagi päris

REPROD INTERNETIST

Muuhulgas töötasid treffneristid suvel näiteks ehitaja, telefonimüüja, kalamehe ja sanitarina.

töele. Noortel on siiski võimalus leida tööd, olgugi et tuttavate kaudu. Enamus noori võetakse tööle mustalt, mis küll kummalegi poolele halba ei tee, aga riigi seisukohast kahjulik on. Samuti on raskusi töötundidega

– kui tegemist on tunnitööga, siis on kasulikum ju pikemaajad päevi teha. Alaealisi ei võeta küll kui täiskasvanuid, kuid mis puutub töö tegemisse, siis saavad nad sellega hakkama nagu täismehed.

Wado-ryu õpetab võitlema iseendaga

Suur hulk noori on idamaisete võitluskunstidega tuttav vaid Hollywoodi filmide kaudu. Ometi pole Jean Claude Van Damme või Jackie Chan'i moodi "võimlema" õppimine ainus, mida seeläbi saavutada võib. **Reedik Pääsuke** käis uurimas, mida kujutab endast võitluskunst nimega *wado-ryu*, intervjuuerides *Wado-ryu* Akadeemia peainstruktor **Tanel Lihtmaad**.

Kuidas sai teist instruktork?

Olen harjutanud võitluskunste 18 aastat, neist 13 pühendanud *wado-ryu*'le.

Alguses oli tähtis saada lihtsalt heaks võitlejaks, arendada keha ja tehnikat. Hiljem tekkis tasapisi huvi võitluskunstide vaimse poole ja teooria vastu. Suur osa oli siin kindlasti õpetajate (T. Ogata, M. Shiomitsu) isiksusel ja hoiakul ning ääretul teadmistel võitluskunstide ajaloo, teooria ning inimese anatoomia ja füsioloogiast.

Praeguseks on kõige huvitavam just võitluskunstide ajaloo ja nn. "sisemise poole" tundmaõppimine.

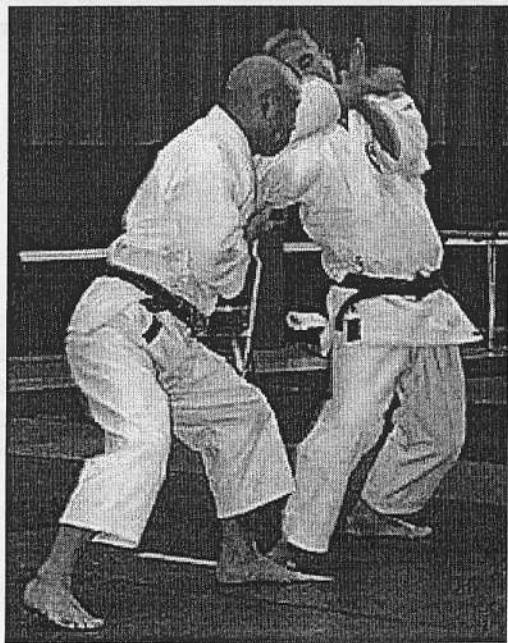
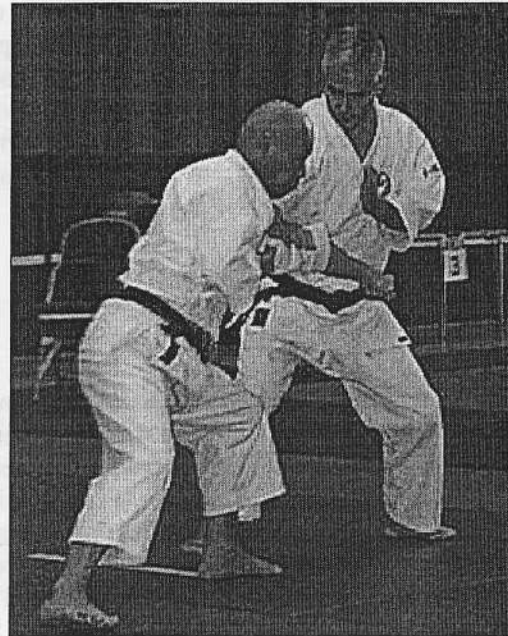
Mida on võitluskunstid Teile andnud?

Kindlasti parandanud minu kehalist vormi ja tervist. Andnud oskuse ennast kaitsta.

Kuid enda jaoks pean ma tähtsamaks seda, et võitluskunstide harjutamine on avanud mulle uue ja huvitava maailma, millest poleks muidu midagi teadnud. On pannud ka huvi tundma ajaloo, kunsti ja vaimsete väärtuste vastu ning õpetanud austama ja arvestama teisi inimesi enda kõrval.

Mida annab *wado-ryu* harjutamine tänapäeva noorele?

Esiteks hea võimaluse arendada oma keha ja tervist, see pakub mitmekülgset tegevust nii

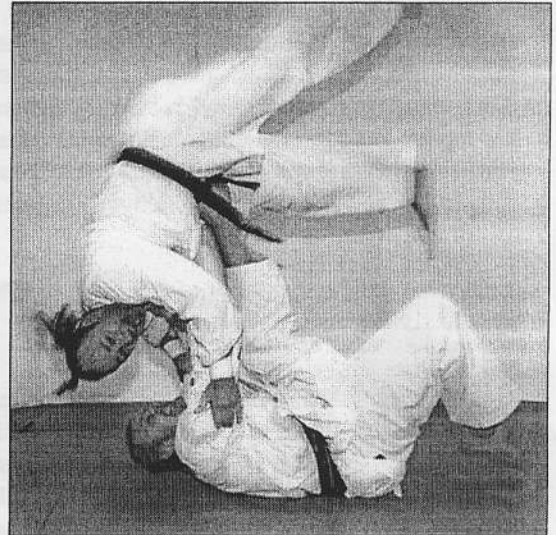

vaimule kui kehale

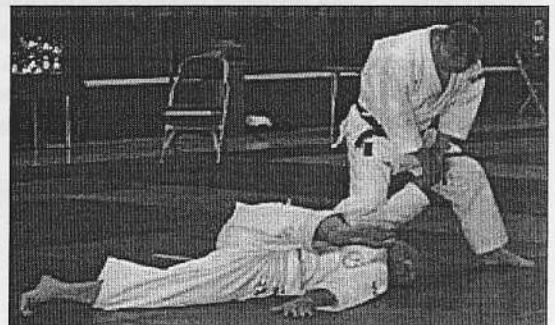
Teiseks õpetab võitlema iseendaga, oma nõrkustega, sest *wado-ryu* seisukohalt on kõige

võitluskunstide ajaloo ja teooria kohta.

Peale selle rikastab harjutamine loomulikult ka

REPROD INTERNETIST

Sarnaselt enamikule teistele võitluskunstidele võimaldab *wado-ryu* harrastamine lisaks füüsilisele poolele ka vaimset külge arendada.

tähtsam olla tugevam endast, mitte teistest.

Kolmandaks oskuse kaitsta ennast ja teisi.

Lisaks leiate huvitavat infot

tutvusringkonda uute tutvavatega kõige erinevamatelt tegevusaladelt ja vanustelt.

Wado-ryu Akadeemia Eesti eesmärgiks on pakkuda mitte ainult ajaviidet, vaid võitluskunstide alast haridust.

Lisainfot *Wado-ryu* Akadeemia kohta leiad internetist: www.wadoryu.ee

Peatoimetaja: Tuuli Raudla

Toimetus: Ulla Kattai, Erki Hõbe, Reimo Rehkli, Mart Zirnask, Kirke Kook, Piibe Kolka, Triin Paabel, Mihkel Järveoja, Reedik Pääsuke, Kerli Kabur, Triin Visnapuu, Kaisa Holsting, Janika Meier

Foto: Ulla Kattai

Küljendus: Mart Zirnask

Juhendaja: Age Salo

MILLANG

Selle lehekülje kirjutas tervenisti täis Miilangu toimetuse üks staazhikamaid liikmeid **Erki Hõbe**. Erkile meeldib väga muusikat kuulata. Sellest, millise kraamiga ta oma kõrvu viimasel ajal piinanud on, saate aimu järgnevatest plaadiarvustustest.

SQUAREPUSHER Do You Know Squarepusher

Squarepusheri uus, seitsme looga mini-LP on esimese poole pealt peaaegu, et Squarepusher oma tuntud headuses, ainult et tema ambientlik ja dekonstruktiivsetest breikbiitidest koosnev firmasaund on sedapuhku jazzist täiesti vaba (Square on ju andekas multiinstrumentalist, kelle progressiivse jazz mõjudega bassisoolod on üks element, mis ta *drill&bass-soundi* eriliseks on teinud). Nimilugu jätkab eelmise plaadi "Go Plastic" satiirilist flirtimist *2-stepiga*. Siin plaadil näitab Square üles veel austust varajase elektronmuusikaeksperimentalistide vastu nagu avangardheliloojad John Cage, Varese, Stockhausen jt (vastavalt plaadi pikim ja lühim lugu "Mutilation Clolny" ja "Conc-2 Symmetriac"). Kuid kõige suurem üllatus on Joy Divisioni "Love Will Tear Us Aparti" töötlus, kus Square kasutab orgaanilisi instrumente (kitarr, bass, trummid), esitades seega originaalile sarnase variandi. Tulemus on küll päris piiripealne ja kaasaegse puutega *indie-rock*, aga samas tundub, et selline geenius nagu Square suutnuks asja ka teistmoodi lahendada. CD-variandil on ka CD2, mis on laiv-album, kus Square esitab enamasti uut materjali.

SONIC YOUTH Murray Street

Vähe on bände, kellest on kuulnud MTV publik, hoolimata sellest, et nad lubavad endale struktuuride lammutamist ja siis osade valesti kokkupanemist. 21 aastat erinevaid alt-rocki vorme ja derivaate mõjutanud avangardpopbänd on huvitav aga ka selle poolest, et nad võivad kõikidest Sonic Youthi imiteerijatest pea jagu ees olla ja ajaga kaasas käia samal ajal, kui arenevad ainult stuudiotehnika võimalused. Kuid ometi on nende plaadid erinevad - kontseptsionaalses mõttes. SY on flirtinud nii peavooluliini (plaadid "Goo" ja "Dirty"), kui ka täiesti ebapopiliku, isegi ambientliku kitarrimuusikaga ("A Thousand Leaves", "Goodbye 20th Century"), aga parimatel momentidel hägustanud sujuvalt avangardi ja popi piirjooned ("Daydream Nation"). "Murray Street" sobib viimase kategooria alla. Meloodiline, aga atonaalne, hea näide on 11-minutiline "Karen Revisited", millest esimesed kolm minutit on mürapop, ülejäänud osa müraambient. Jim O'Rourke'i, Chcago avangardmuusiku, kes nüüdsest on SY viies liige, õnnistavad mõtted on aidanud abstraktsused ja lihtsused pöörata teineteist täiendavateks nähtusteks, mistõttu pole popilikumad laulud ülearu arusaadavad ja piiripealsemad momendid ülearu obskuursed. Jim O'Rourke on hiilgav produtsent, sest suudab loominguga panna töötama kahel tasandil.

RED HOT CHILI PEPPERS By The Way

Kuna järjekordne *funk*, *metal*i ja pungi sümbioos oleks jätnud Red Hot Chili Peppersi nõiaringi, kus bändi roll ekstreemspordlaste süldibändina või millegi taolisena oleks katkematud juured alla saanud, otsustas bänd liikuda uutele territooriumile. Ja tulemuseks on popalbum, mis sarnaneb biitlite hilisloominguga ja Beach Boys'iga, kusjuures päris mitmes loos kõlab keelpille ja mitte vähe. Kitarrist John Frusciante teeb ka peaaegu et *indielikke* kõlasid, kuigi päris indiebändina funktsioneerida on RHCP-l nüüd pöördumatult hilja. Siiski tekitab "By The Way" üsna üheselt tunde, et bändiliikmed on palju kuulnud Stereolabi, igatahes ma tean, et Frusciante kuulab Saksa krautrocki ansamblit Neu! ja kui veelgi süveneda tema ekslevasse kitarrimängu, siis tundub, et ega ta ikka kuulamiseiga pole piirdunud küll. See plaat, kus parimad lood on nimilugu, "Universally Speaking", "Dosed", plaadi kõige funkim lugu "Throw Away Your Television" ja melanhoolne lõpulugu "Venice Queen", pole ehk puristi RHCP album, ent kas peab kõiki rahuldama või edasi liikuma? Mõtelge hoolega!

JMKE Ainult Planeet

JMKE plaadi arvustamine tundub olevat raske ülesanne. Ausõna! No te ütlete, et see on lihtne, eks? No oletame, et pinnapealsel mõtlemisel on. Sest on ju kõige intrigeerivam näitaja JMKE puhul Villu Tamme laulutekstid, mis on endiselt väljaspool väikekodanlikku mugandumist, silmakirjalikkust, raha võimu, ja siin plaadil ka võetakse kriitikalubi alla ka lühinägelikkus, pseudomehelikkus, politseivägivald, karnivoorlus (bändi liikmed on veendunud taimetoitlased), näljasurm. Jah, need samad tekstid kätkevad elutervet ironiat ja sõnumit, et pole veel hilja midagi muuta. Ja võrreldes teiste punkbändide tekstidega kasutab Villu Tamme rohkem võõrsõnu. Kuid ei saa otsustada muusika üle vaid sõnade järgi. Niisama hästi, kui Villu kirjutab sõnu, mängib ta ka kitarr. Bassisti-trummari hardcore-rütmid ning Villu abstraktsed akordide rägastikud ning kohati atonaalsed käigud moodustavad superhea terviku ja see on suurepärane tõend ühtviisi sirgjoonelisest ja ometi mitte primitiivsest rock'n'rollist, mis pole ilmtingimata *indie*. Ja veel parem on see, et JMKE erinevalt Psychoterrorist ei peaks pungi tavarutiinist väljumiseks tegema *unplugged*-plaadi, ta on ammu punk väljaspool neid konventsioone, mille raamidesse punki suruda üritatakse.

Hirmuvalitsuse pühapäevane pale

Tuuli Raudla

Üle kümne aasta on nõukogude aegset propagandistlikku kunsti varjatud muuseumide keldrites. Nüüd aga on õnnelike nägudega proletariaat ja asjalik-tõsised Stalinid ("Kogu suures ja laias Nõukogude Liidus ei ole niisugust kohta, /.../ kus ei loodaks kunstiteoseid Stalinist, suuri kompositsioone ja portreid meie geniaalsest juhust ja targast õpetajast" Kesknädal, 21. detsembril 1949.a) taas lagedale kraamitud. Ilmselt on möödunud piisavalt aega, et eestlased võiksid sõtsrealismile ilma suurema viha ja kibeduseta tagasi vaadata.

Õigupoolest meelitab maalinäitus "Sotsialistliku realismi võidukäik? Eestis" Kivisilla galeriisse rohkem uudistajaid, kui seal ehk tavaliselt näha võib. Tegemist on ju näitusega, mis peegeldab meie kodumaa ajalugu suhteliselt markantsel viisil. Ajalootunnis on iga gümnasist kuulnud lõhest nõukogude ebarealaalse ideaalühiskonna ja tegelikkuse vahel. Näitus annab võimaluse näha tollaste võimude suurt varet oma silmaga. Praegusel gümnasistil on ehk liigagi lihtne igapäevaelus unustada, millises

НОВЫХ УСПЕХОВ, ТОВАРИЩИ!

REPROD INTERNETIST

pahupidises maailmas vanemad põlvkonnad üles kasvanud on.

Flirt impressionismiga

Näituse esimene pool tutvustab vene kunstnike näidistoid sotsialistlikust kunstist, mis saadetud eestlastele eeskujuks. Kummalisel kombel jätab see osa näitusest kohati vähem äärmusliku mulje kui eesti kunstnike väljapanek. Paljud

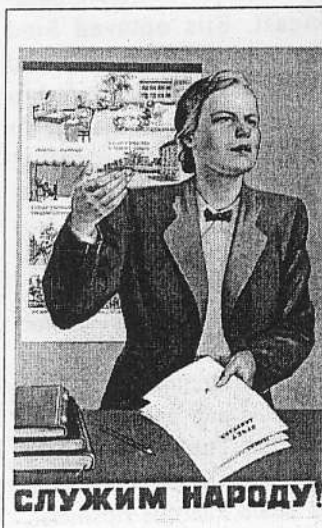
tööd on pärit sõtsrealismi algusaegadest (1930ndad), kui riigi kontroll kunsti üle ei olnud veel nii suur kui sõjajärgsel perioodil. Maastiku- ja lillemaalide juures torkab silma impressionistliku stiili mõju, mida hilisem "kunstikriitika" hoolsalt maha teeb. "Olgu märgitud, et impressionismi sugemetega kunstilist praaki leidub muuseumi kogudes vägagi rohkesti ja paljudelt kunstnikelt"

(Sirp ja Vasar" 1. aprill 1950.a.)

"Rohkem meisterlikkust ja kõrgeideelisust"

Kolmandal korrusel on väljas eesti autorite maalid aastatest 1940 – 1956. Vabariigiaegse koolitusega Elmar Kits ja Aleksander Vardi on ka neil aastatel säilitanud osaliselt oma isikupärase laadi. Stiilipuhast sõtsrealismi esindavad juba nooremate põlvkondade kunstnikud - suured meistrid, kelle töodelt vaatavad vastu päikeseküllased viljakorisustseenid ja innukad töölised. Lõuendite kaupa optimismi ja tööõõmu, mis teeb tänapäevase vaataja nukraks või irooniliseks. Kummastav on vaadata kunsti, mis ei sisalda pealtnäha kübetki elukibedust ega kriitikat. Kas kusagilt ei imbu läbi Siberi külmust, terrorihirmu ja seletamatut ängi?

Minge, vaadake ja otsustage ise!

Hoo-hoo-hoo-

Iga treffneristi unistus on teada saada enda tulevane käekäik. Miilangul avanes võimalus saada selle kohta teateid tuntud astroloogilt **Zandra Ziusest**. See väarikas proua on oma annete poolest tuntud siin- ja sealpool ookeani. Kooli rahakotti ei tohi palju koormata, nõnda saame teile anda vaid esimese poolaasta horoskoobi. Suur rõõm seegi!

Kaljukiits: ära kaota hetkekski valvsust. Sind jälitatakse,

kuulatakse pealt ning kõike mis ütled, võidakse ja kasutataksegi Sinu vastu. Eriti kiusatakse taga detsembrikuus sündinud kaljukitsi. Turvafirmadest pole abi. Kata iga õhtu aknaalune punase saviga - sellelt on hea õiste piiluri jälgida.

Raha on noorel kaljukitsel jalaga segada. Novembri esimestel päevadel on suurem väljaminek, ilmselt seotud närvivõrgustiku või Hiina uue leiutisega. Meelt pole mõtet heita: suur rahasüst ootab jällegi ees teisel detsembril. Kuid pangakaarti masinasse lastes ära hetkekski unusta, et piilurid ei maga.

Õppimine osutub praktiliselt võimatuks, kuna veedad suurem osa öid unetult voodis väherdes või õhupüssiga kardinate taha peitunult. Ka armastuses pole häid uudiseid. Praegune poiss- või tüdruk sõber ei saa jääda kokku inimesega, kes paaniliselt oma seljatagust valvab. Ja olgem ausad - see pole just kütkestav ka uutele õnneotsijatele.

Veevalaja: võid rahulikult naeratada. Ees ootavad kuldsed päevad.

Arnold Rüüti, Kristiina Ojulandi või Miki Hiire kutse tillukesele dineele mõnda Bukaresti bistroosse kolksatab paljude veevalajate postkasti. Ka taskuraha võib nende käest julgesti küsida, kui kinnitada astmelise tulumaksu puudumist Eesti riigis.

Üheteistkümnenda klassi veevalajatel on ees õppenõukogu

salaprokolli sisse kantud salaeksam teemal Viroloogia Alused. Ülejäänud peaksid hoiduma referaatide õigeaegsest esitamisest.

Armastuski mõõdub kulla tähe all. Kuid ettevaatust- kingi tõelise väärtuse üle otsusta alles peale pilguheitu proovile. Muretsemiseks pole põhjust: rohesilmade pupillidel ei istu värvilised läätsed ning säravad hambad pole kopraonu teene. Ettevaatust - juhtplaneet Uraan sosistab, et esimene olend, keda veevalaja uusaastaõöl suudleb, muutub igaveseks ajaks roheliseks tolmuimejaks. Punamütsike on vastunäidustatud!

Kalad: üks tuntud postimüügikataloog saadab sulle oktoobri esimestel

päevadel eresinised pitsist pajalapid. Siit saavad suured seiklused alguse. Näed palju Euroopat, mõni julgem eksleb ka Kesk-Aasia avarustes. Kohtumine Pariisis Piilupart Donaldi kostüümi peitunud Siim Kallasega muudab elu täielikult. Nõidusest vabanemiseks on lihtsaks nipiks suurte linnuparvede all välgumihkliga vehkimine.

Sporadis tasub tähelepanu pöörata kettaheitele ja odavisketele. Seltskonnakroonikasse on sellega vähemalt novembrikuus pääs garanteeritud.

Meessoost kalad võivad reisilt koju kaasa tuua pilusilmse amatooni poolt kingitud kräsupeaga lapse. Naissoost kalad piirduvad tillukese aga tugeva norra noormehega. Jõulud veedetakse üheskoos

rõõmsalt kodumaal, aastavahetus haigevoodis.

Jäär: võid nii oktoobri kui novembrikuu rahulikult koolis

käia. Rahaasjad sõltuvad Sul vanemate edust, armuaasjad omaenda sotsiaalsetest võimetest ja välimusest, õppeedukus laiskuse tasemest, mis parajasti Su kontides pesitseb.

Ühtegi kuulsust sa ei kohta, mis polegi ühe keskmise eestlase kohta tead kui suur ime. Ent kohe detsembrikuu alguses... Oho-hoho-hoo! Kallis jää! Tõtta esimesel võimalusel Toomas Jürgensteini juurde ja nõuta Pauluse kiriku kohta nii palju informatsiooni kui võimalik. Iga-aastaselt kooli jõulu-jumalateenistusel saad ilmutuse kõigevägevamalt! Pole teada, mis kujul Ta end sulle näitab. Ent kui Ülles Keerberg, siilipoeg või Edgar Savisaar sulle helevaaleid sädelusi pilduvail silmil otsa vaatab, ära kahtlusta - tegu pole Temaga.

Peale ilmutust ei joo ka ebatreffneristilikum kala enam iial alkoholi ega tarbi tubakatooteid.

Hakkad liikuma Ungari peaministri Viktor Orbani meeldivas seltskonnas. Elagu sõprus!

Sõnn: 17. oktoobril ründavad Su maja pisikeste näriliste kolooniad.

Tuleb ette võtta kolimisette. Elupaigaks vali mõni meeldiv maakoht. Ära unusta voodit paigutades peatsi kohale riputamast kimbukest kahest küünlajalast ja Arnold Rüüti

fotost. Nõnda ei oska kurjad külalised Su uude elupaika teed leida.

Viiendal novembril tuleb su juurde teine sõnn. Nüüd ole ettevaatlik! Pealt kullakarvaline, seest siiruviruline.

Õppimisega probleeme ei tohiks tekkida. Maikuu sõnnid, kellel pooleli näitekirjanduse kursused, ärgu unustagu jaapanikeelset lauset: "Watashiva indonesiashin desu."

Jõulude ajal metsast kuusepuud tuues ole ettevaatlik: metsaomanik, kes väidetavalt Kanaaridel, luurab, pumppüss käes, lähima haava taga ja sööb kiluleiba.

Kaksikud: kuna kuu on Pluuto korelatsioonis, võib kaksik oodata

pilvitust igas oma toredas päevas. Vihmastel ilmul on abiks käärid ja liim.

Kohtud paljude toredate vähkide, lõvide, veevalajate ja kaaludega turuhoones. Muude viguritega aga baaris Zodiaak. Ole hea laps emale ja osta koolist koju minnes neliteist hularõngast. Siis ootavad Sind mõnikord kindlasti kuumad pannkoogid Mustafa halvaapuru ja kooritud krevettidega. Muidu ole aga sõõgiga tähelepanelik! Restoranis ja kohvikus uuri alati enne tellimist, ega toit avokaadoseemneid või petersellivarsi ei sisalda.

Mõne nädala pärast lahkub Pluuto ohtlikult positsioonilt ning võid kergemini hingata. Siis on soodus aeg hakata otsima paarilist. Tunned õige ära õhetavaist palgeist ja tavalisest pisut enam kaardus ripsmeist,

horoskoop!

mille abil ta on harjunud putru keetma ja õues koera jalutama.

Ära alahinda näärisokku! Just tema rusikas on varjul tilluke Viplala ja uinuv Ali Baba.

Vähk: oled otsustanud oma pere hüvanguks kulutada teatud summa raha, ent oled loogilise mõtlemise lainepikkusel ja tegeled seetõttu intensiivselt üsna lühikese aja jooksul mitte mingi hinnaga eest mitte millegi tegemisega. Neli päeva peale olukorrast välja tulemist helistad andmekaitseinspektsiooni peadirektori kohusetäitja Hillar Aarelaiale ja nõuad valjul häälel Miina Härma gümnaasiumi võimla ehitamise kohest lõpetamist.

Novembrikuu viimasel päeval saad teada, et oled kas adopteeritud või on Sind salaja lisatud Aiapäkapikkude Vabastusarmee liikmete nimekirja. Oled igal juhul õnnelik ja tõttad otsima kas tõelisi vanemaid või päkapikke. Jõulud veedad juba oma uute kaaslaste meeldivas seltskonnas vaarikavarreteed lüripides. Uusaastal pöördud tagasi Eestisse.

Hoiatada võib Sind vaid filmide "Titanic" ja "Kosmosegodzilla tagasitulek" eest.

Lövi: ühel s o m b u s e l oktoobrikeskpaiga hommikul tunned kurgus kerget pitsitust. Jää rahulikult koju. Sind on tabanud tilluke külmetushaigus, millest vabanemine nõuab poolt tundi Silvi Vraidi seltskonnas.

Rahakotti hoia ihuligi ka siis, kui sõrmed lausa kramplikult sügelema hakkavad, katsudes uut säästuhinnaga vinüültapeeti.

Lõvid peavad koolis heade

hinnete säilitamiseks kõvasti vaeva nägema. Lademeis viitele plussidele pole lootust. Ka spikerdamisel pole mingit mõtet. Lõvide kohev lakk lausa sunnib õpetajat terve töö just tema laua juures seisma.

Oled tõeline don Juan. Murrad südameid nagu vööilillevarsi. Sinu mobiiltelefon täitub hullunud austajate SMS-idega. Kui ühes neist peitub kutse aastavahetusepeole, ära seda mingi hinna eest vastu võta. Istu rahulikult kodus. Kell pool kaks esimesel jaanuaril helistab armsaks saanud Silvi, kes Sind imetabases kostümeeritud teatejooksus oma võistkonda tahab. Võit on täiesti kindel!

Neitsi: neitsitele m õ ò d u v a d eesootavad kuud märksõna all USA.

Suurest hulgast võib välja tuua kadunud Florida-vanaema tagasituleku, fotovõistluse "Kes nägi Osamat?" viienda koha saamise ja inglisekeelse "Sipsiku" illustreerimise eest kreemikoogi kaotamise.

Naissoost neitsile saadab Michigani osariigi kohaliku kooli õpilane postipakiga oma vihatud väikevenna.

Novembrikuu keskpaigas võivad kõrgemalt poolt antud instruksioonid olla väga konservatiivsed ega pruugi sulle sobida. Kes üles, et hoopis nemad Sinu arvamust respektierida ei või?

Enne jõule hakkab ilma kujundama kõrgrõhkonna kaguserv ning kohe, kui Läänemerele jõuab madalrõhulohk, pead võtma labida ja minema naabri uksemati alt suurt Vabadussõja-aegset varandusekasti otsima. Siis pole muret kingitustega ega eelmise aasta võlgade tasumisega lemmikõpetajale.

Kaalud: palju põnevust toob kaaludele uus arvatav ilmakord, mille käigus planeetide järjekord muutub ja Maa asetub orbiidile ümber Saturni. Sellega seoses võivad suhted vanematega teravneda.

Õppetööalane edu on jätkuvalt seotud Kuu faasidega. Seega võib pilves ilma korral õpikud rahulikult nurka heita.

Veenus soosib üksikuid. Selle planeedi magnetväli on kõikide kaalude jaoks oktoobrikuus erilisel mõjuv. Õrn kaaludekujuline plekk tähe pinnal ennustab noormeest või neidu, kes on kas Annemõisa gümnaasiumi üheksanda klassi õpilane või tudeerib teisel kursusel geenitehnoloogiat.

Saturni eriti aeglase pöörlemise mõjul võib Sind tabada keskmisest suurem juustekaotus 18.-22. novembril. Kõik korvab Merkuuri erilisel soosiv mõju.

Pole üllatus, kui just kaalude tähemärgis sündinud treffneristist neiu sellel aastavahetusel Edgar Savisaare käevangus parnassile astumas nähakse. Ärge kartke - see on vaid habemeta jõulumees!

Skorpion:

skorpion teeb o k t o o b r i s viisakusvisiidi Al Gore'i juurde, kes tal 1995. aasta märtsis maal vanaema pool külas käis.

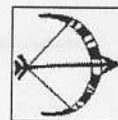
Neid skorpionist rebaseid, kes neljandal oktoobril klubi Tallinn avamisele lähevad, ootab ees halb üllatus: skorpionile omaste näojoonte tõttu nõutakse passi. Valedokumendi esitamine võib viia käsikähmluseni.

Kontsaga kingad võivad saada väga ohtlikuks. Inkognito Eestit külastavale tuntud kingafetishile Emma Buntonile

silma jäädes võid end leida teed jätkamas paljajalu.

Novembrikuus võib olla kerget lumesadu, mille värskest neitsilikult pinnalt võid leida juhtnõure suure saksa teadlase Albert Einsteini vasaku silma asukoha kohta. Õige skorpion inimeste laialipillutatud kehaosi ei pelga, saadab leiu leiubüroosse ja selle eest on Arnold Rüütlilt oodata Maarjamaa Risti.

Kuigi eesootav tundub sündmusterohke, lõppeb skorpionitele see aasta rahuliku protestimarsiga läbi Õise Rakvere kesklinna.

Ambur: ambur ei jätkka oma tavapärasest pöörast elu. Algab pingeline esmaspäevast esmaspäevani.

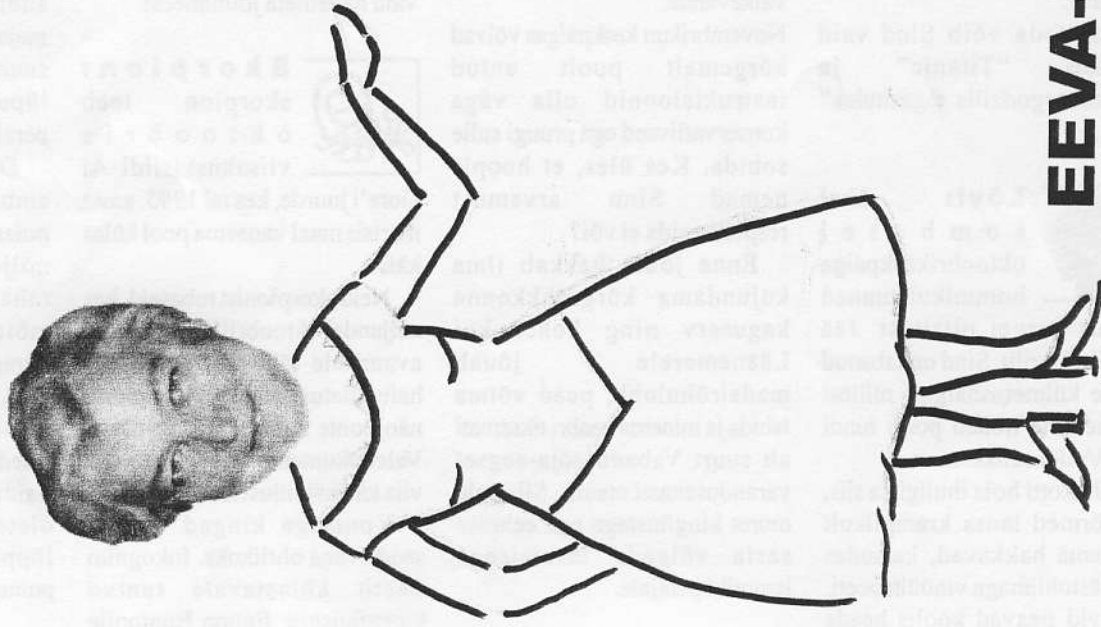
Külla võib tulla kirjasõber Paunverest. Ei tasu heituda, kui tegemist on tulnukaga planeedilt Unidentified Flying Object. Ka seal elavad toredad olendid, kelle suurepärasest saavutusest inimkond just Sinu suu ja kirjasõna läbi teada saab.

Novembrikuus satub ambur eksikombel teatrisse, kus tema hinge täidavad hingematvad suurused ja perekonna majanduslik seis saab igal juhul suure põntsu. Kuni novembri lõpuni on päevaraha ühe pereliikme kohta üks kroon.

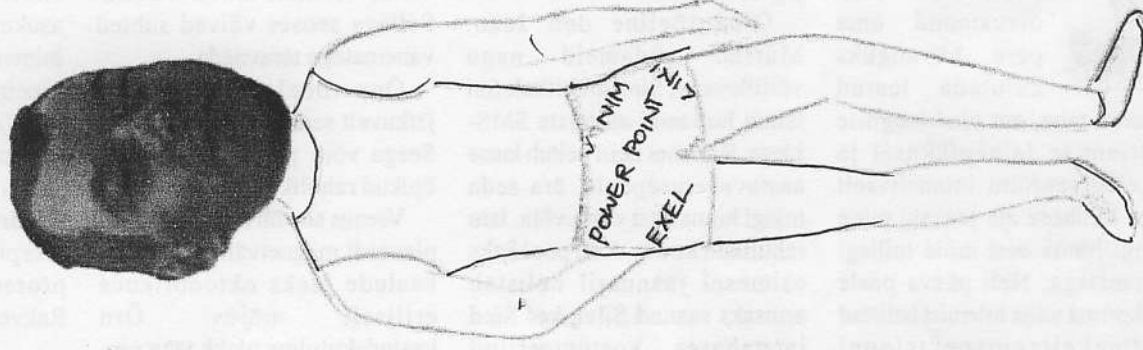
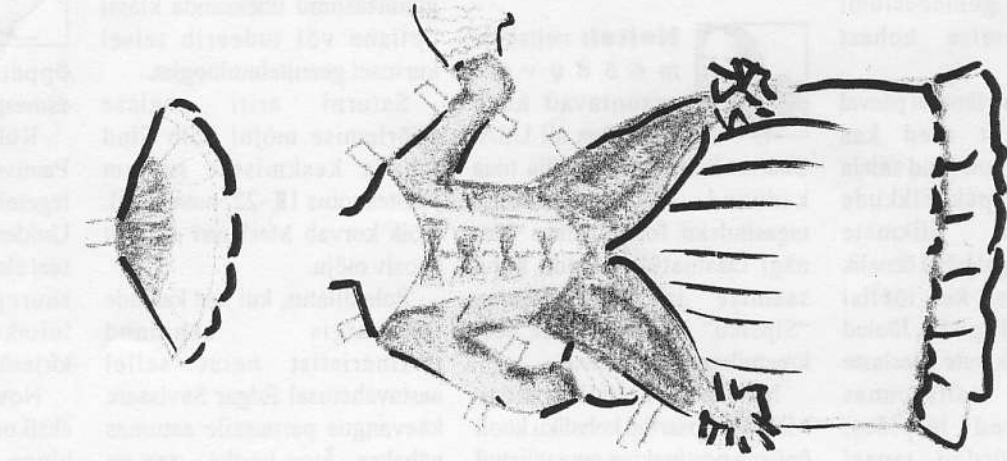
Detsembrikuu kujuneb amburile rõõmukuuks. Sinu poiss- või tüdrukusõber võidab miljonimängus suure rahasumma, mille eest teid mõlemaid aastavahetust Paraguaisse tähistama lennutab. Seal, järgides kohalikke tavaid, ei ole pori ega saja vihma. Veedate romantiliseima õhtu. Esimese jaanuari hommikuks olete otsustanud 12. klassi lõppedes abielluda. Hõissa, pulmad!

Mina kogun punnivinnu, mida sina kogud?

Täna, eriti erilisel päeval, alustab Miilang uut erilist veergu, mis kingituseks kooli erakordsetele õpetajatele ja ühtlasi ka õpilastele. Alates sellest numbrist leiad iga Miilangu vahelt kaks paberist õpetajat, keda on hea ka pärast lõpetamist taskus kaasas kanda ja lihtsalt tore vaadata. Esimesteks eksponeeritavateks said juhuse tahtel ajaloolane **Eeva-Eili Kask** ja "itimees" **Harry Sepp**.

EEVA-EILI

HARRY

